

Lov at kunne ind paa den Gjenstand, som Endringsforslaget omhandler. Jeg skal ikke dvæle ved Betragtningen over, i hvilket Forhold Bestemmelsen om den kongelige Stabfæstelse staaer til det her omtalte Forslag, saaledes at man, forbi denne Bestemmelse kom ind i Loven skulde som et Slags Gjengjæld derfor, kunne faae theologiske Candidater ordinere; jeg indseer ikke, at der er nogen Forbindelse mellem de to Ting. Er den kongelige Stabfæstelse hensigtsmæssig, enten i sig selv — og jeg kan tænke mig, at stærke Grunde kunne gjøre sig gjældende i saa Henseende, — eller af Hensyn til Lovens Gjenmørelse, er der ingen Grund til at kræve noget Vederlæg derfor, ved at faae en ny Bestemmelse ind i Loven, som indeholder en væsentlig Forandring i det Bestaaende. Jeg vilde ikke udtale mig saaledes, som den ærede Minister gjorde med Hensyn til dette Forslag, nemlig at det muligvis vilde skabe en Mængde praktiserende Præster. Dette vilde jeg ganske vist ikke have sagt, forbi jeg antager det for tvivlsomt, om det dog ikke under Folkekirkens Udvikling kan komme dertil, at der bliver indført en Ordination, ogsaa uden Hensyn til et bestemt Embede; jeg kan godt forestille mig, at Forholdene kunde uvilke sig saaledes, at det maa være ønskeligt. Jeg tvivler heller ikke om, at den ærede Kultusminister vil give mig Det, naar jeg siger, at der kan findes saadanne stedlige Forhold, hvorefter det var ønskeligt, at der var en ordineret theologisk Candidat, som kunde — jeg er overbevist om, at man vil forstaae, hvad jeg her mener, — gjøre Tjeneste ved en Art indre Mission, det vil sige paa Steder, hvor Folkemængden er saa stor, at de der ansatte Præster umuligt kunne sørge for alle de Medlemmer af deres Menigheder, som kunde ønske at nyde Gødt af deres Sjælesorg. Jeg kan godt forstaae, at man der kunde finde det hensigtsmæssigt, om en saadan Ordination fandt Sted, men vor bestaaende Lovgivning kender ingen anden Ordination end Ordination til et bestemt Embede, med Undtagelse af den, der gives Capellaner, og skal der foregaae en saa indgribende Forandring i Lovgivningen som den, at der skulde kunne ordineres paa den Maade, Endringsforslaget foreslaaer, maa det ikke ssee ligesom mere tilfældigt gennem et

Lovforslag, som dette, der er af et begrænset Omfang. Sagen maatte gennemføres ved en Lov, der forandrede de nugjældende Bestemmelser om Ordinationen. Jeg skal endnu gjøre een Bemærkning, som jeg i alt Fald troer maa være meget afgjørende. Lovgivningen bestemmer nu, at enhver Præst skal aflægge en Ed; jeg mener ikke Trofasthedseden, men han skal, foruden det almindelige Løfte, som aflægges under Ordinationen, om at ville udføre de geistlige Forretninger paa forsvarlig Maade, tillige aflægge den saakaldte Præsted, og Folkekirken kan efter den nu bestaaende Lovgivning, ikke blandt sine Præster tælle Noget, som ikke har aflagt den. Det er en Ed, som indeholder en Garanti for, at Folkekirken ikke mellem dem, der ansættes som Præster, eller hvem præstelig Virksomhed overdrages, findes Andre end saadanne, som netop ville udføre de geistlige Forretninger, som ville prædike og forkynde Læren overeensstemmende med de af Folkekirken vedtagne Bestemmelser. Ved at vedtage det Endringsforslag, jeg omtaler, vil man komme ind paa et Forhold, der vil være ligesom stridende mod Lovgivningen, og, hvis en saadan Ordination skulde finde Sted, vilde det derfor ogsaa være nødvendigt, at andre Bestemmelser i Lovgivningen angaaende Præsteeden forandrede. Dersom man vilde sige, at man kunde lade den Paagjældende aflægge denne Præsted, skal jeg oplyse om, at den er indrettet saaledes, at der ikke kan være Tale om at lade en theologisk Candidat, der skulde have en Stilling som den, Præsten ifølge Lovforslaget skal have, aflægge den; thi det Første, hvorpaa den egentlig gaaer ud, er, at han skal sværge, at han ikke ved ulovlige Midler er kommen til Kaldet eller Embedet, at han ikke har benyttet noget i de guddommelige Love forbudt Mittel for at komme dertil. Jeg troer, at navnlig ogsaa denne Bemærkning maa vise, at der ikke kan være Tale om at gaae ind paa dette Forslag. — Det Forslag, der er stillet med Hensyn til Kirkesangere, er, som ogsaa den ærede Kultusminister bemærkede, en Udvikelse af Loven, og jeg troer ikke, at man skal komme ind paa Udvikelse, der ville lægge Sagen Hindringer i Veien, selv om man ikke maatte ansee dem for at være særdeles væsent-